

Ne tekmujmo, sodelujmo

Nastja Mulej ima svet v malem prstu, saj ga je prepotovala po dolgem in počez. Naprej jo ženeta nemirni duh in radovednost. Da bi si zaslužila za potovanja, ji ni bilo težko poprijeti za katero koli delo. Bila je manekenka, čistilka, novinarka, strokovna sodelavka in še veliko drugega. Njenega nemirnega duha je uspelo popolnoma uročiti le enemu moškemu: malteškemu guruju in revolucionarju razmišljanja Edwardu de Bonu. Njen mož Dušan ni nanj prav nič ljubo-sumen, saj ve, da jo zanimajo le njegove metode, ki jih z veliko strastjo prenaša naprej. Tudi na svoja otroka.

Nastjin oče, dvojni doktor znanosti, je bil profesor na ekonomski fakulteti. Že daljnjega leta 1985 je dobršen del svoje kariere posvetil dialektični teoriji sistemov in inovacijskemu menedžmentu. Tujki govori o celovitem razmišljanju in kreativnosti, dodana pa jima je še podjetnost. »Moj oče je zelo odprt za novosti. Ves čas me je spodbujal k drugačnemu razmišljanju, dajal mi je širino in pogum, da sem lahko stopila iz okvirjev. Mama je kot učiteljica v osnovni šoli zagovarjala kritično razmišljanje v smislu: Jaz imam prav, ti pa narobe, tako da danes vem, iz katerih temeljev marsikdo še vedno izhaja. Odraščala sem v središču Maribora in vsak dan trenirala gimnastiko, kar me je naučilo odlično ravnati s časom. S starši smo veliko potovali. Oče je predaval v tujini in vsi smo hodili z njim. Tako sem od malega spoznavala drugačnost in druge kulture.« se spominja Nastja, ki so ji starši v življenju naredili veliko uslugo, ker ji niso dajali denarja, temveč so jo spodbujali, da ga je začela služiti sama. »Plačali so mi jezikovne počitnice v Angliji in Franciji, niso pa mi dali denarja za nova oblačila. Tako sem se naučila plesti, šivati in narediti novo iz starega. Že pri 15 letih, ko sem šla prvič sama na morje s fantom, sem denar zanj zaslužila sama. To mi je pozneje prišlo zelo prav. Dobila sem delovne navade, se naučila komunikacije z ljudmi, kreativnosti in potrpežljivosti. V tretjem letniku srednje šole sem v popoldansko službo čistilke prišla v ozki obleki, ker se mi je potem mudilo naprej na večerno modno revijo, kjer sem delala kot manekenka. Na Mariborskem radiu

Študent sem pri osemnajstih letih ob sobotah ponoči vodila oddajo o seksu. Med desetdnevno vojno smo na radiu živeli, pozneje sem za TV Slovenija poročala s štajerskega konca. Zaslužek sem porabila za potovanja. Potikala sem se po Indiji, plavala z delfini na Novi Zelandiji, štopala po Aljaski. Dolej sem obiskala več kot 60 držav.«

Sanjska služba

Potem je delala marsikaj, vendar jo je najbolj vleklo v marketing. Na prelomu tisočletja jo je želel spoznati Dragan Sakan. »Bila sem previdna, saj je bil znan tudi kot zapeljivec. Po štirih večerjih sem privolila v službo. Postala sem vodja odseka

Za njeno življenje in kariero je bilo usodno srečanje z Edwardom de Bonom.

za nove ideje v podjetju oglaševalskega guruja, ki je imel podružnice v desetih državah. Vodila sem projekte za spodbujanje ustvarjalnosti za njihove zaposlene, naročnike in trg, urejala revijo za umetnost in kreativno ter v Piranu vodila kreativna srečanja. Leta 2003 je tja prišel takrat 70-letni Edward de Bono, eden najpomembnejših mislecev na svetu, zdravnik in psiholog, ki je razložil, kako delujejo naši možgani, in razvil kopico metod, s katerimi lahko postanejo ustvarjalnejši. «Bila je lju-bezni na prvi pogled.

Njenega moža je skoraj kap, ko mu je predlagala, da bi šla prvič v življenju na poletni dopust in ne na potovanje. Namesto da bi ležala na plaži, je sedela za računalnikom in prevajala. Njen prevod prve de Bonove knjige Šest klobukov razmišljanja je naletel na veliko zanimanja, leto dni pozneje je prevedla še drugo, Lateralno razmišljanje. De Bono ji je predlagal, naj se izobrazi za trenerko njegovih metod in z vso strastjo se je vrgla v učenje. Na začetku je metode preizkušala na prijateljih, potem je začela pripravljati delavnice, vmes pa je odpotovala na izobraževanje na de Bonov grad v Francijo. Ko je privolil, da bo spet prišel v Slovenijo in jo naučil tudi svojih metod za poučevanje razmišljanja otrok, na svetu ni bilo srečnejše ženske.

Po rojstvu drugega otroka je ustanovila svoje podjetje, v katerem uresničuje svoje poslanstvo: pomagati ljudem k bolj konstruktivnemu in kreativnemu razmišljanju. »Nihče nas ni naučil razmišljati ciljno. V šoli nas učijo pomnjenja, razmišljati pa naj bi se naučili kar sami. A to ne gre tako. Kritično razmišljanje (iskanje pomanjklivosti v povedanem in predlog zatrei v kali) in individualna tekma namesto sodelovanja nam ne pomagata,« je prepričana Nastja, ki nikomur ne vsiljuje de Bonove metode. Tisti, ki jo želijo spoznati, jo že najdejo, pa naj gre za posameznike ali velika in uspešna podjetja. Čeprav je tako dolgo delala v oglaševanju, svojih delavnic noče prodajati z reklamo in nima niti svoje vizitke.

Med službo in prostim časom ne ločuje. Mož Dušan ji pomaga pri organizacijskih zadevah, brat, ki se je že zelo zgodaj podal v podjetniške vode, pri finančnih, oče pa pri vsebinskih. »Imam srečo, da so okoli mene sami super moški,« se smeji Nastja, ki svoja otroka vzgaja tako, da sta čim bolj samostojna. To pomeni, da morata težave, ko naletita nanje, poskušati premagati sama, tako da postavljata vprašanja in v vseh situacijah iščeta rešitve. Oče jo je že zelo zgodaj naučil, da v življenju nič ne deluje na ukaz. Najboljša pot je, da vsi mislimo in vsi delamo, to pa je mogoče le, če najdemo tisto, kar počnemo radi, kajti potem bomo o tem ves čas razmišljali in to dobro naredili.

Andreja Comino

Nastja Mulej je prepotovala svet po dolgem in počez.

Sproščena Nastja na obisku pri de Bonu na njegovem francoskem gradu